Trimisul nostru special în Franța, DAN GÂRLEȘTEANU, transmite:

ASTĂZI, LA ANGOULÊME, RUGBYȘTII ROMÂNI ÎȘI ÎNCHEIE TURNEUL

De vineri seara, rugbyștii români sînt oaspeții orașului Angoulême. La numai cîteva minute după instalarea echipei la „Hotel de Bordeaux", gazdele ne-au transmis invitația, desigur onorantă, de a participa la o recepție oferită în cinstea delegației române la castelul „De Lignères", clădire de o rară frumusețe, situată la 20 km de Angoulême. La înapoiere, am mai putut vedea în vitrinele iluminate ale magazinelor numeroase afișe care anunțau meciul de duminică de pe stadionul „Chanzy" (13 000 de locuri), o partidă pe care cotidianul „La Charente" o prezintă în ultimul său număr ca pe un mare festival rugbystic. Ziarele apărute la Angoulême nu furnizau însă amănunte despre echipa gazdă, încît am căutat să facem cunoștința d-lui Barsacq, antrenorul principal al formației locale. Așa am aflat că, inițial, era vorba să se alcătuiască o selecționată regională cuprinzînd jucători de la Angoulême, La Rochelle, Cognac și Poitiers, dar, din cauza desfășurării în continuare a campionatului francez, ideea selecționatei a fost abandonată, cel puțin pînă la ora transmisiei noastre, și astfel selecționata divizionară română va întîlni duminică, probabil, echipa din Angoulême, condusă de reputatul fundaș Lacaze.

Destul de dificilă este situația în lotul nostru. Pînă acum, antrenorii Al. Teofilovici și D. Ionescu nu s-au fixat asupra formației, așteptînd ultimul aviz al dr. M. Constantinescu, de două zile preocupat cu recuperarea a numeroși jucători. Aceasta, pentru că și la Tarbes, și la Brive, Șerban, Dinu și Iorgulescu au fost accidentați și se resimt (mai ales Șerban), iar Marinescu, Nica și, în ultimul moment, Răscanu figurează pe lista victimelor gripei. În această situație, căreia i se adaugă reîntoarcerea lui Demian la Toulon, antrenorii sînt puși în fața unor dificile probleme privind alcătuirea echipei. Preventiv, ei au renunțat la antrenamentul de sîmbătă, apreciind că jucătorii au, înainte de toate, nevoie de odihnă și de supraveghere medicală. În aceste condiții, este dificil de a anticipa maniera în care echipa noastră va aborda jocul de duminică. Există dorința ca la Angoulême rugbyștii români să joace în atac, continuînd astfel o experiență utilă, anume aceea de a vedea în ce raporturi valorice și de perspectivă ne aflăm față de cerințele rugbyului modern. Pînă acum, mai exact la Brive, rezultatul considerăm că nu a fost edificator. Slăbiciunile liniei de treisferturi în condițiile unui joc deschis, dar grevat de mîză, sînt evidente și au avut drept consecință o eficacitate incredibil de scăzută. De altfel, la sfîrșitul meciului de la Brive, maestrul emerit al sportului Radu Demian a definit destul de bine situația: „Am încercat să facem o treabă pe care încă nu o cunoaștem. Totuși, trebuie să perseverăm..."

Specialiștii și gazetarii pe care i-am cunoscut pînă acum la Angoulême și-au exprimat părerea că, în orice caz, localnicii vor juca foarte deschis, aceasta fiind caracteristica principală a evoluției lor chiar în campionat.

Întîlnirea amicală internațională dintre selecționata divizionară română și formația din Angoulême va începe la ora 15 (ora locală) și va fi condusă de arbitrul francez M. Balmade.

Întîlnire internațională de haltere la Ploiești

Echipa de haltere Petrolul a întîlnit, la Ploiești, echipa Orda Opole (Polonia) de care a fost întrecută cu scorul de 5—2. În formația ploieșteană au figurat mai mulți juniori. Cele mai bune rezultate din echipa română le-au realizat **M. Grigoraș** (cat. cocoș) 287,5 kg, și **C. Cristea** (cat. ușoară) 322,5 kg, care au obținut și singurele victorii ale ploieștenilor.

Pe ringurile de box

BOXERUL SPANIOL de categorie grea Manuel Ibar Urtain a repurtat cea de-a 24-a victorie consecutivă înainte de limită. În gala care a avut loc la Madrid, el l-a făcut K.O. în rundul doi pe americanul Leo Pettersen. Urtain este neînvins în carieră. El și-a depus candidatura la titlul european.

★

CU PRILEJUL unei reuniuni profesioniste de box disputate la Torino, fostul campion european amator la cat. grea, italianul Mario Baruzzi, l-a învins înainte de limită, în repriza a 6-a, pe argentinianul Jose Menno.

★

PENTRU a doua oară consecutiv campionul mondial la categoria cocoș, Ruben Olivares, a fost numit cel mai bun boxer mexican al anului 1969. În acest an, Ruben Olivares a cîștigat titlul de campion al lumii, învingîndu-l înainte de limită pe australianul Lionel Rose.

★

DARIO BENVENUTI, fratele campionului mondial la categoria mijlocie Nino Benvenuti, a debutat cu o victorie în turneul pe care-l întreprinde în R.F. a Germaniei. Boxerul italian, care evoluează la cat. semimijlocie, l-a învins la puncte pe vest-germanul Horst Brinkmeier, într-un meci disputat la Köln.

NOI LAURI PENTRU TENISMENII

(Urmare din pag. 1)

ția tiva. În plus, am beneficiat și de servicii foarte bune. Setul prim a fost mai echilibrat. La 4—2 pentru mine, Franulovici a făcut un break, apoi a egalat: 4—4 și scorul a ajuns la 7—7. A servit Franulovici, dar returile mele au fost imparabile și am cîștigat ghemul la 15 și apoi, pe serviciul meu, și setul cu 9—7. În setul secund am înscris un singur break și setul mi-a revenit cu 6—4. În ultimul am avut o misiune mai ușoară. Adversarul a cedat treptat și la 5—2 am realizat un nou break: 6—2.

— **Dacă la simplu, Țiriac a pierdut în primii opt la Majoli (3—6, 9—7, 4—6), victoria pe care ați obținut-o la dublu, demonstrează o revenire.**

— Într-adevăr, după dificultățile de acomodare întîmpinate de Țiriac la început, el s-a obișnuit apoi și, împreună am reușit o evoluție foarte bună la dublu. Am eliminat, în semifinale perechea Hombergen — Elschenbroich (Belgia—R. F. a Germaniei) cu 6—3, 6—4 și, în finală, desfășurată în fața cîtorva mii de spectatori, ca și la simplu de altfel, noi am jucat bine, dominînd net cuplul Santana — Pietrangeli: 6—3, 6—4, 9—7.

— **Ancona a însemnat ultimul turneu al anului, dar, se pare că nu veți avea încă vreo pauză.**

— Deocamdată doar Țiriac se va odihni. Eu, probabil, că voi participa în zilele de 26—27—28 decembrie, în capitala Ungariei, la întîlnirea Budapesta — București. Apoi, aș dori să plec la munte. Doar cîteva zile, pentru că, este posibil, ca la 10—12 ianuarie, să aibă loc întîlnirea București—Canotieri Olona Milano, iar la 25 ianuarie, alături de Țiriac, vom pleca la turneele „indoor" din S.U.A.

sportul în lume

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

7. U.R.S.S.-ul pleacă la Mexic pentru a urca pe podium?

După palidele evoluții de la campionatele mondiale din 1958 și 1962, cînd fotbaliștii sovietici s-au văzut nevoiți să părăsească scena încă din „sferturi", eliminați fiind — coincidență... neospitalieră — de chiar echipele țărilor gazdă (0—2 cu Suedia, 1—2 cu Chile), a venit, în sfîrșit „World Cup '66"...

PÎNĂ LA PODIUMUL DE PREMIERE A MAI RĂMAS... UN SINGUR MINUT!

30 iulie 1966, sub generoasele reflectoare ale Wembley-ului, reprezentativele Uniunii Sovietice și Portugaliei își dispută șansa, ultimă, în a ocupa treapta cea mai de jos a podiumului. Meciul pentru locurile 3—4...

A mai rămas un singur minut de joc și, pe tabela electrică a stadionului aceleași două cifre poartă, anevoie, povara cetei londoneze: este 1—1... Pe gazon se consumă ultimele degajări, sleite, ultimele intercepții, banale, ultimele pase, parcă formale și neinteresante ca o geometrie de mult demonstrată, și cele două echipe se pregătesc resemnate să împartă, frățește, consolatoarele medalii de bronz. Cu o nebănuită zvîcnire, portughezii atacă pe dreapta, timid, fără vlagă. Augusto lansează o centrare spre careul mic, masivul Korneev ezită o clipă mai mult, și Torres, omul cu ochi de vultur și picioare de cerb, trimite senzațional balonul sub bară: 2—1 pentru Portugalia în ultimul minut al partidei!

Imbatabilul Lev Iașin privește neputincios bucuria explozivă a lusitanilor, în timp ce dincolo, în dreptul jumătății văruite a terenului, pe banca rezervelor, „îngerul lui păzitor" de pînă atunci, stoperul Șesternev, cu genunchiul umflat de bandaje, își ascunde fața în mîini...

Substituind emoția reposvestirii acelui moment de dramă pentru fotbalul sovietic cu exactitatea statistică — obiectivă și seacă, ca istoria însăși — să reproducem aici echipa înfrîntă atunci, la 30 iulie 1966, în „templul fotbalului" din marginea Tamisei: Iașin — Ponomarev, Korneev, Hurțilava, Danilov, Voronin, Sicinava, Metreveli, Banișevski, Malafeev, Serebrianikov.

KACIALIN: „27 DE JUCĂTORI! E MULT, E PUȚIN...?"

A trecut mai bine de un an de la seara aceea londoneză care, deși aliată cu ideea de înfrîngere, a legitimat totuși, alături de cucerirea unei lipsite de farmec „Cupe a Europei", cea mai de seamă performantă din istoria fotbalului sovietic: ocuparea, poate chiar împotriva părerii specialiștilor, a locului 4 în ierarhia soccerului mondial, realizare nu la îndemîna prea multor formații cu renume...

A trecut mai bine de un an și Gavriil Kacialin, cel pe care fiasco-ul din Chile îl îndepărtase, temporar, de la conducerea selecționatei, a făcut din nou apelul. Preliminariile „mondialelor" din Mexic băteau la ușă și pățitul antrenor, altădată recunoscut pentru obstinata tăcere cu care înconjura treburile echipei naționale, s-a simțit obligat să anunțe public lotul celor 27 de jucători cu care pornea la drum.

„Nu-s prea mulți?!" — au replicat, malițioși, gazetarii. **„Nu știu, am să vă răspund în ziua în care vom obține sau vom rata calificarea"** — a răspuns, imperturbabil, Kacialin.

Dar lista aceea cu 27 de nume — din care nu lipseau Șesternev sau Hurțilava, Metreveli sau Voronin, Ponomarev sau Kavazașvili, dar care eluda (stupoare!) numele unor Iașin, Malafeev, Serebrianikov sau chiar Streltov, denumit fotbalistul nr. 1 al anului 1968 (ulterior suspendat) — a fost într-atît supusă succesivelor metamorfoze încît, privită astăzi, ea nu mai are decît o valoare documentară. Au fost, între jucătorii chemați inițial de Kacialin, unii care au decepționat, și dezamăgirea cea mai mare avea să fie legată, neîndoios, de numele lui Berador Abduraimov (Pahtaktor Tașkent), golgeter în tr-un sezon cu 22 de goluri, care transferat la T.S.K.A.-Moscova, aproape de „bătrînul lup de mare" care este Șesternev, a pierdut, parcă ireversibil, știința golului... Dar mulți au fost și cei care apelați la lot, mai degrabă sub semnul unei experiențe bănuită zadarnică, au devenit jucători de bază, senatori ai echipei naționale

Ca peste tot: mulți chemați, puțini aleși...

Și așa, încet-încet, și-au făcut loc în echipă reprezentanții a ceea ce ne place să numim, printr-un transfer de termeni cinematografici, „noul val"... Adică Dzordașvili, Asatiani, Muntian, Nodia, Bîșoveț, Evriujihin și alții, jucători sub 23 de ani, aliniați pe gazon alături de mai experimentații Șesternev, Hurțilava sau Serebrianikov.

Întinerirea echipei a corespuns cu perioada în care, à contre coeur, Kacialin s-a văzut nevoit să renunțe la serviciile a doi dintre jucătorii care — o recunoaște el însuși — i-au fost la fel de dragi ca propriii copii: Iașin și Voronin, primul, intrat de curînd în cel de-al cincilea deceniu al vieții dar rămas încă — superbă temeritate — pe gazon, celălalt, marcat de o suită blestemată de accidente,

U.R.S.S. cu Ungaria 2—1 (1—0), cu Chile 2—1 (1—1), cu Italia 1—0 (0—0), cu Republica Populară Democrată Coreeană 3—0 (2—0), cu R.F. a Germaniei 1—2 (0—1) — în semifinale.

In acțiune, unul dintre „purtătorii de cuvînt" ai noii generații de fotbaliști sovietici: atacantul Evriujihin

ȘI TOTUȘI, TACTICA DE JOC RĂMÎNE O DILEMĂ...

Ce noutăți vor aduce sovieticii pe gazoanele mexicane? — se întreabă specialiștii, cei care acordă acum elevilor lui Kacialin infinit mai multe șanse în lupta pentru Zeiță, și, surprinzător, nimeni nu află nici un răspuns. În primul rînd, pentru că taciturnul antrenor preferă să-și pregătească noutățile departe de publicitate, în stadioane cu porțile cel mai adesea ferecate, deschise rar de gazetari, și pentru că — al doilea argument — avînd la dispoziție un lot atît de numeros și de omogen e greu de precizat în ce haină tactică își va îmbrăca echipa Kacialin la mondiale... Se zice, bunăoară, că dacă va juca Muntian, Hmelnițki va deveni „aripă falsă", întrucît tînărul mijlocaș kievian preferă să evolueze retras, el însuși fiind de părere că **„echipa nu-și poate permite luxul să aibă un mijlocaș care doar să distribuie mingi și să atace"**.

Se zice, însă, că dacă va intra în teren Sicinava, atacul sovietic va avea un om în plus și cei patru atacanți vor primi, în permanență, un substanțial aport din partea liniei mediane.

Dar dacă — de ce nu ne-am gîndi și la această posibilitate? — nu vor fi introduși în formație nici Muntian, nici Sicinava?! Iată întrebarea...

Dacă la capitolul tactică, echipa sovietică rămîne un mister — pe care misiunea relativ ușoară din preliminarii n-a avut darul să-l spulbere — atunci putem afirma, cu mîna pe inimă, că formația care va trece Oceanul spre Mexic va beneficia, în mod cert, de o condiție fizică excepțională — virtute tradițională a fotbalului sovietic.

Or, condiție fizică excepțională, plus ambiție, plus tinerețe și seriozitate, în fine, plus dramul acela aproape indispensabil izbînzii — am numit șansa — nu pot duce, oare, în Mexic spre o medalie?

Ovidiu IOANIȚOAIA

Iată formația sovietică utilizată în ultima partidă internațională: KAVAZAȘVILI (Spartak Moscova) — DZORDAȘVILI (Dinamo Tbilisi), ȘESTERNEV (T.S.K.A. Moscova), HURȚILAVA (Dinamo Tbilisi), LOVCEV (Spartak Moscova), SEREBRIANIKOV (Dinamo Kiev), ASATIANI (Dinamo Tbilisi), MUNTIAN (Dinamo Kiev), NODIA (Dinamo Tbilisi), BÎȘOVEȚ (Dinamo Kiev), HMELNIȚKI (Dinamo Kiev).

REZULTATELE OBȚINUTE ÎN PRELIMINARIILE C.M. — 1970

U.R.S.S. cu Irlanda de Nord 0—0 și 2—0; cu Turcia 3—0 și 3—1; Irlanda de Nord — Turcia 4—1 și 3—0.

CLASAMENT

U.R.S.S.	4	3	1	0	8— 1	7
Irlanda	4	2	1	1	7— 3	5
Turcia	4	0	0	4	2—13	0

ZIG-ZAG FOTBALISTIC

UN ARBITRU, ÎN MÎINI SIGURE

Arbitrul de fotbal Mathieu este unicul arbitru din Franța (și poate chiar din lume) care, la terminarea meciului, părăsește foarte liniștit incinta stadionului, fără teama de a fi tras la răspundere de către suporterii fanatici. Cauza? Domnul Mathieu are un aparător vajnic — pe soția sa! Doamna Mathieu este profesoară de judo la una din școlile de poliție din Paris și pînă acum de cîteva ori i-a pus pe fugă pe cei care căutau să atenteze la ...„jumătatea" sa!

RECORD BRAZILIAN

Clubul de fotbal brazilian „Ponte Preta" și-a sărbătorit anul trecut 70 de ani de la înființare. În acest timp, se înțelege, clubul a schimbat mai mulți antrenori. Și totuși, în ultimii șase ani, „Ponte Preta" a stabilit un record brazilian în schimbarea antrenorilor: în această perioadă, la cîrma echipei s-au perindat... 17 antrenori!

„PACO" VA LUA LOCUL LUI „EL DIVINO"?

Francisco Gento, extrema lui Real Madrid, este pe cale să devină recordmanul spaniol al selecționărilor în echipa națională, titlu deținut încă de celebrul portar Ricardo Zamora. Întrebat recent dacă este supărat de faptul că ar putea fi întrecut de Gento, fostul aparător al buturilor echipei naționale spaniole a răspuns: „De loc. Sînt chiar mîndru că acest leu bătrîn va fi primul ce-mi va lua locul".

NEMULȚUMIREA SUPORTERILOR

Suporterii echipei belgiene de fotbal Waregen nu sînt mulțumiți. La începutul sezonului, mulți dintre ei și-au cumpărat abonamente valabile pentru toată durata campionatului. Cu toate că abonamentele au costat o sumă frumoasă, ei le-au achitat cu surîsul pe buze. Fuseseră doar „achiziționați" Zambata, Brncici și Paulicek, astfel încît suporterii erau convinși că clubul lor favorit va realiza o excelentă performanță în campionatul Belgiei.

Din nefericire, s-a dovedit că cei trei „noi" nu erau chiar atît de eficienți cum se așteptau. Rezultatele deveneau din ce în ce mai mediocre, pasionații fotbalului din Waregen sfîrșind prin a se descuraja. Decepția lor a fost atît de mare, mai ales după meciul recent disputat cu Lierse, încheiat cu scorul de 1—4, încît, într-un gest suprem de revoltă, mulți dintre ei și-au... ars abonamentele. Cîțiva care au „rezistat" au încercat să le vîndă. Dar nu au găsit cumpărători...

„ANTRENORUL" BEST

Cunoscuta vedetă a fotbalului britanic, George Best, dă de cîtva timp lecții de fotbal... logodnicei sale, daneza Eva Haroldst. Se pare că rezultatele nu au fost proaste, numai astfel putînd fi explicat faptul că Best este acum angajat să antreneze echipa feminină „Blinkers", din care face parte, bineînțeles, și logodnica lui.

Trimisul nostru special, NUȘA MUȘCELEANU, transmite:

LA „CUPA SPERANȚELOR OLIMPICE", TINERII JUDOKA ROMÂNI N-AU DEPĂȘIT TURUL II

BERLIN, 20 (prin telefon). Au început întrecerile din cadrul „Cupei speranțelor olimpice" la judo. Numai doi dintre sportivii noștri au fost învinși prin ippon, lupta desfășurîndu-se, în majoritatea partidelor, de la egal la egal. Victoriile sportivilor români au fost realizate tot prin ippon. Apreciem că tinerii noștri judoka au realizat în primele lor confruntări internaționale partide remarcabile.

Primul sportiv român care a făcut cunoștință cu salteaua de tatami a fost **Al. Filip.** În partida sa cu **Csallo** (Ungaria) el a avut de cîteva ori inițiativa, dar o ezitare de ultim moment a adus victoria, prin superioritate tehnică, partenerului său.

Imediat, însă, am trăit un moment de satisfacție oferit de cel-lalt „ușor", **L. Moldovan**, care, printr-un spectaculos hanogoshi (secerarea șoldului), a obținut ipponul în fața cehoslovacului Slepicha.

La categoria 65 kg **I. Darna** s-a calificat în urma neprezentării adversarului, iar **M. Notopol** nu a făcut categoria de greutate!

După întîlnirea **I. Lazăr — Urbanschi** (Polonia), de la cat. 75 kg, partidă care a revenit, prin superioritate tehnică, sportivului polonez, am avut din nou bucuria unei victorii înainte de limită realizată de tînărul **N. Gheorghe** (la aceeași categorie), asupra lui **Tonev** (Bulgaria).

La cat. 85 kg, **V. Crețu** l-a întîlnit pe maghiarul **Kirag**, un judoka înalt, care l-a menținut în permanent pe Crețu la distanță, Kirag cîștigînd în final prin superioritate tehnică. Tot la cat. 85 kg **Al. Toth** a pierdut prin aceeași decizie la **Svek** (Cehoslovacia).

O luptă acerbă și foarte strînsă a avut loc la cat. grea, între **I. Buzic** și **Prazak** (Cehoslovacia). Foarte decis în primele minute — timp în care a încercat de două ori secerări laterale — Buzic a cedat spre final inițiativa și o dată cu ea victoria. Celălalt greu român, **Gh. Hesdolfer**, a pierdut prin strangulare în fața lui **Weber** (R.D.G.).

În turul II, **L. Moldovan** a pierdut prin ippon la **Drevnik** (R.D.G.), iar **N. Gheorghe**, tot prin ippon, la **Bachmann** (R.D.G.). În sfîrșit, **I. Darna** a cedat prin superioritate tehnică în fața bulgarului Medcev.

La ora cînd transmit se desfășoară semifinalele și finalele.

Campionatul european de hochei pe gheață pentru juniori

Cea de-a 3-a ediție a campionatelor europene de hochei pe gheață rezervate echipelor de juniori se va desfășura între 27 decembrie 1969 și 3 ianuarie 1970 la Geneva (grupa A) și Viena (Grupa B). În grupa A și-au anunțat participarea selecționatele Cehoslovaciei, Elveției, R.F. a Germaniei, Finlandei, Suediei și U.R.S.S.

Concursul internațional de patinaj viteză de la Berlin

BERLIN 20 (Agerpres). — La Berlin au continuat întrecerile concursului internațional de patinaj viteză la care participă sportivi din mai multe țări europene. În proba feminină de 1 000 m, pe primul loc s-a clasat campioana sovietică Ludmila Titova cronometrată în 1:35,7. Proba de 3 000 m feminin s-a încheiat cu victoria Ninei Statkievici (U.R.S.S.), care a realizat timpul de 5:10,7, urmată de patinatoarea olandeză Ans Schut în 5:12,9.

LA MOSCOVA: Campionii mondiali și europeni confirmă

MOSCOVA 20 (Agerpres). — În prezența unui numeros public, la „Palatul Sporturilor" din Moscova au fost desemnați primii cîștigători ai concursului international de patinaj artistic. Conform așteptărilor, proba de perechi le-a revenit campionilor mondiali și europeni Irina Rodnina — Alexei Ulanov (U.R.S.S.) cu 328,7. I-au urmat în clasament cuplurile sovietice Liudmila Smirnova — Andrei Suraikin 315,3 și Tatiana Șaranova — Anatoli Evdokimov — 308,4 p.

În proba feminină (după executarea a două figuri impuse) conduce sportiva sovietică Elena Sceglova cu 271,1 urmată de Elena Aleksandrova (U.R.S.S.) — 243,4 și Elena Sedlacikova (Cehoslovacia) — 231,6. Patinatoarea română Beatrice Huștiu ocupă locul 12 cu 211,2 p.

O EXPERIENȚĂ INTERESANTĂ

Schiul alpin francez este prea cunoscut în lumea întreagă ca să mai aibă nevoie de recomandări. Reputația campionilor săi a depășit de mult granițele țării, bătînd la porțile celebrității mondiale, pe care și-o disputa cu vedetele de cinema, stelele muzicii ușoare sau „nestematele" fotbalului, fie că sînt originare din Mozambic, Rio de Janeiro sau Liverpool. Ceea ce se știe — probabil — mai puțin este faptul că performanțele nu reprezintă un dar al naturii, ci rodul unui permanent spirit novator în materie de pregătire, al materialelor și echipamentului, al tehnicii și organizării, școala franceză aflîndu-se în avangarda cercetării științifice în materie de schi. Se vorbește adesea despre „norocul" schiului francez, despre marea sa forță de refacere în urma unor „amputări" dureroase: **Killy, Marielle și Christine Goitschel, Léo Lacroix, Pierre Stamos, Louis Jauffret, Guy Périllat** și alții care au abandonat schiul. Secretul acestei puteri de cicatrizare, al acestei vitalități excepționale rezidă, de fapt, într-o pregătire temeinică, construită pe criterii științifice și începută de la o vîrstă fragedă, în care copiii înțeleg ce li se dă și ce se așteaptă de la ei, în care își aduc aportul de conștiinciozitate, fantezie și entuziasm. În asemenea condiții, din simpli „aspiranți" la glorie, schiori ca **Alain Penz, Jean-Noël Augert, Henri Duvillard, Patrick Russel, Michel Bajon, Michèle Jacot, Françoise Macehi, Britt Laforgue, Annie Famose** au devenit certitudini, încorporîndu-se spontan în plutonul de frunte, în elita schiului mondial.

Una din experiențele de pregătire a tinerilor sportivi francezi face obiectul rîndurilor noastre de astăzi. De cîțiva ani, juniori de 14—17 ani sînt strînși în fiecare vară — pentru un stagiu de pregătire de 3—4 săptămîni — pe malul lacului Annecy. Inedit în materie de pregătire este faptul că la această tabără participă juniori selecționați, speranțe din șapte sporturi diferite, cinci individuale și două de echipă: atletism, natație, schi, canotaj, ciclism, fotbal și baschet. Pe toată durata taberei, sportivii sînt obligați să practice pe rînd toate specialitățile care compun tabăra — cu excepția schiului, care nu are condiții în timpul verii, dar poate fi substituit cu schiul nautic.

Ideea a străbătut destul de greu platoșele tradiționale ale concepției specializate a antrenamentului, dar ca întotdeauna timpul a lucrat în favoarea acestei idei, în favoarea progresului. La început părea ciudat, pitoresc și adeseori comic să fie văzuți cicliștii jucînd baschet, fotbaliștii trăgînd la rame, înotătorii sărind, alergînd sau aruncînd.

Încătușați în rigorile specialității respective, se pierdea din vedere efectul pozitiv al multilateralității, bazat pe o formare musculară completă, pe o funcționare generală a organismului.

Experiența a demonstrat că această tabără, repetată anual, a reușit să dea fiecărei specialități fundația de pregătire generală care asigură, pe discipline, oricărui sportiv condiții de autodepășire. Indiferent de sportul practicat, toți participanții la sfîrșitul taberei alergau convenabil, rulau pe bicicletă, vîsleau ritmic, înotau sau jucau baschet și fotbal satisfăcător.

Plasată la începutul pregătirii, prin variația mijloacelor sale, tabăra oferă o destindere activă, o introducere progresivă și lentă într-un regim de efort considerabil, care totuși nu se face simțit.

Competiția face adeseori ravagii în relațiile de prietenie, fie datorită succesului, eșecului, invidiei, fie datorită unor neînțelegeri. Organizarea acestor tabere — într-o atmosferă desprinsă de obsesia rezultatului — este favorabilă cimentării prieteniei, din care este alcătuit adevăratul spirit de echipă, colectiv, cît și cultivării respectului pentru sporturile învecinate, pentru marea performanță — rodul unor strădanii neobișnuite. Poate că ideea nu este nouă, poate că efectul se poate obține și printr-o altă organizare a pregătirii. Posibil. Ceea ce ni se pare demn de reținut este orientarea științifică, experimentul și cercetarea care — încet, încet — își fac loc la temelia oricărui sport, cu convingerea că aceasta este de acum „drumul spre înalta societate".

B. MIHAI

Telex • Telex • Telex

● Patrick Russel (Franța) a cîștigat proba de slalom uriaș în concursul de la Lienz. În două manșe el a realizat 3:21,09.

● În 1970 turul ciclist al Angliei rezervat echipelor de amatori se va desfășura între 24 mai — 6 iunie. Startul se va da din orașul Blackpool.

● La Perth, atletul australian Peckham a realizat 2,18 la săritura în înălțime, iar O'Brien a parcurs 5 000 m în 13:51,8.

● La 16 ianuarie, din opt orașe europene se va da startul în competiția automobilistică Raliul Monte Carlo. Și-au anunțat participarea 220 de concurenți.

● Elvețianul Hans Schmidt a cîștigat concursul de sărituri cu schiurile desfășurat la St. Moritz, cu un total de 207,8 p (sărituri de 78 și 84 m).

● Federația internațională de tenis de cîmp a anunțat oficial că în 1970 vor avea loc 43 de turnee internaționale „open".

● În runda a treia a turneului internațional de șah de la Tbilisi, Victor Ciocîltea a remizat cu fostul campion mondial Mihail Tal. Conduce Suetin (U.R.S.S.) cu 2½ p.

● Scrimera franceză Claudette Herbster a cîștigat concursul de floretă disputat la Heidelberg. În baraj ea a învns-o pe Petersmann (R.F.G.).

● La Baku Burevestnik Leningrad a învins cu 3—1 echipa feminină de volei Penicilina Iași.

● Selecționata de rugby a Republicii Sud-Africane a jucat la Aldershot cu o selecționată locală, cîștigînd cu 14—6 (6—3).

● Trei orașe și-au depus candidatura pentru a găzdui, în 1971, meciul de atletism Europa—America: Los Angeles, San Francisco și Miami.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368